

תופאחא סאבא³

לידת דבש

מערבית: נביל טנוס

ריח גופך בשם. אני מריחה אותו כדבורים,
עוברת מרחקים אליו,
מרחפת, מרחפת סביבו,
נושקת לו
כשניחוחו מחלחל אל עורקי
וכבר אשיג את המנה שלי ממנו,
וארגע.

מקצת המנות צורבות
כמו כימותרפיה, הן משתלשלות טפה טפה,
אטיות, מונוטוניות,
כוות אותי
מתישות אותי,

אולי הן ימסו את סרטן הפחד המתפשט באיברי,
אולי הן ישחררו אותי מנחשי האמונות המתעללות בי,
יתירו את שביי מכבלי צעדי אל עבר ממית
שמושיט לעברי את לשונו בלעג!

אני אוספת אותך צוף כאבקת הסמים
כמו מכורה אני מפילה אותך רך-עדין על ערש האהבה,
ממששת אותך,

מריחה אותך, שואפת אותך
עד שאעלם מהעולם בתוכך
ויעלם הכל –
ויולד הדבש!

3 תופאחא סאבא, ילידת עוספייה 1964, היא משוררת פמיניסטית, ששירתה האמיצה חורגת מהנורמות החברתיות והספרותיות השמרניות. היא כותבת על המציאות בדינמיקה בין תזה לאנטיתזה, עם ציפייה להגיע לפתרון בסניתזה – אך המציאות עומדת כאבן נגף בפני פתרון. בשירתה מבטאת סאבא סירוב מתוך הטלת ספק באמיתותה של המציאות, דבר שאיננו שכיח בספרות הערבית בת ימינו.